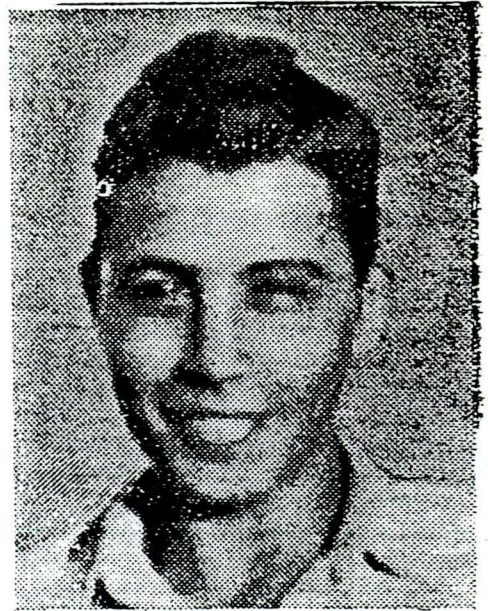

מנשה חיים-יצחק

בן מנשה ועליזה. נולד בשנת 1931 בבגדה,
בירת עיראק. שם למד בבית-ספר והיה
בין הראשונים שהצטרפו לתנועת החלוץ
הבבלי שפעלה בתנאי-מתרת ושאף
לעלות ארצה. בשנת 1945, בהיותו בן
ארבע-עשרה, הגשים את חלומו זה בסכנת-
חיים, בהעפילו ברגל דרך עבר-הירדן
ומשם עבר בגניבה את גבול הארץ. אמו
הגיעה זמן-מה אחריו. מנעוריו התבלט
בעקשנותו, באפיו החזק ובחושו המעשי.

בכל היותו הרגיש במועקת הגלות. לא עבר יום ללא התנגשות עם נער
ערבי ברחוב, ונוהג היה לשלם למכים אותו מכה כנגד מכה. במסגרת
"עליית-הנוער" נשלח להכשרה בגליליים, עבד במטעים ובגן-ירק וחלם
להצטרף לקיבוץ שפיים.

עם פרוץ המאורעות התגייס לפלמ"ח, לאחד מגדודי "הראל", ונפל
בקרבת שיירת "הדסה" ב-15 באפריל 1948 בירושלים והוא בן 17 במותו.
מקום מנוחתו אינו ידוע.